EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2021/1685

af 29. april 2021

om decharge for gennemførelsen af budgettet for Den Europæiske Unions agenturer for regnskabsåret 2019: resultater, økonomisk forvaltning og kontrol

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til sine afgørelser om decharge for gennemførelsen af budgettet for Den Europæiske Unions agenturer for regnskabsåret 2019,

— der henviser til Kommissionens rapport om opfølgningen på decharge for regnskabsåret 2018 (COM(2020)0311),

— der henviser til Revisionsrettens årsberetning om EU-agenturerne for regnskabsåret 2019, med agenturernes svar ([1]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ([2]), særlig artikel 68 og 70,

— der henviser til artikel 32 og 47 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1271/2013 af 30. september 2013 om rammefinansforordningen for de organer, der er omhandlet i artikel 208 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ([3]),

— der henviser til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715 af 18. december 2018 om rammefinansforordningen for de organer, der er nedsat i henhold til TEUF og Euratomtraktaten og omhandlet i artikel 70 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([4]), særlig artikel 105,

— der henviser til forretningsordenens artikel 100 og bilag V,

— der henviser til udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0100/2021),

A. der henviser til, at denne beslutning for hvert enkelt organ, der er omhandlet i artikel 70 i forordning (EU, Euratom) nr. 2018/1046, indeholder de horisontale bemærkninger, der ledsager dechargeafgørelserne i henhold til artikel 262 i forordning (EU, Euratom) nr. 2018/1046 og artikel 3 i bilag V til Parlamentets forretningsorden;

B. der henviser til, at denne beslutning ligeledes for Euratoms Forsyningsagentur indeholder de horisontale bemærkninger, der ledsager dechargeafgørelsen i henhold til artikel 262 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 og artikel 3 i bilag V til Parlamentets forretningsorden;

C. der henviser til, at EU-agenturer bør fokusere på missioner med en klar europæisk merværdi, og tilrettelæggelsen af sådanne missioner bør optimeres for at undgå overlapninger, i EU-skatteydernes bedste interesse;

1. glæder sig over de fremskridt, som agenturerne har gjort i deres bestræbelser på at imødekomme de anmodninger og anbefalinger, der er blevet fremsat i sidste års dechargeprocedure;

2. understreger, at agenturerne har stor indflydelse på politikudformning og beslutningstagning samt på udarbejdelse og gennemførelse af programmer på områder, der har afgørende betydning for EU-borgernes hverdag, f.eks. sundhed, sikkerhed, frihed og retfærdighed; gentager betydningen af agenturer i forhold til at imødekomme specifikke politiske behov og styrke det europæiske samarbejde; bemærker, at agenturerne også kan fungere som frontløbere med henblik på at løse krisesituationer eller langsigtede samfundsmæssige udfordringer;

([1]) EUT C 351 af 21.10.2020, s. 7. Revisionsrettens årsberetning om EU-agenturerne for regnskabsåret 2019: https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/AGENCIES_2019/agencies_2019_DA.pdf.
([2]) EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.
([3]) EUT L 328 af 7.12.2013, s. 42.
([4]) EUT L 122 af 10.5.2019, s. 1.

3. bemærker med tilfredshed, at Revisionsretten ifølge sin årsberetning om EU-agenturerne for regnskabsåret 2019 (»Revisionsrettens beretning«) har afgivet en revisionserklæring uden forbehold om rigtigheden af alle agenturernes regnskaber; bemærker desuden, at Revisionsretten har afgivet en erklæring uden forbehold om lovligheden og den formelle rigtighed af de indtægter, der ligger til grund for regnskabet, for alle agenturer; bemærker, at Revisionsretten har afgivet en erklæring uden forbehold om lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for regnskabet, for alle agenturer med undtagelse af Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) og Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO), for hvilke der hver især blev afgivet en revisionserklæring med forbehold;

4. bemærker, at det kumulerede beløb for 2019-budgetterne for de 32 decentrale EU-agenturer beløb sig til ca. 2 854 000 000 EUR i forpligtelsesbevillinger, hvilket svarer til en stigning på ca. 10,29 % i forhold til 2018, og til 2 570 000 000 EUR i betalingsbevillinger, hvilket svarer til en stigning på 8,88 % i forhold til 2018; bemærker endvidere, at omkring 1 920 000 000 EUR af de 2 570 000 000 EUR i betalingsbevillinger blev finansieret over Unionens almindelige budget, hvilket svarer til 74,75 % af agenturernes samlede finansiering i 2019 (sammenlignet med 72,16 % i 2018); anerkender endvidere, at omkring 649 000 000 mio. EUR blev finansieret af gebyrer og afgifter og af direkte bidrag fra deltagende lande (et fald på 1,22 % i forhold til 2018);

Væsentligste risici konstateret af Revisionsretten og dennes anbefalinger

5. bemærker, at Revisionsretten ifølge sin beretning anser den samlede risiko vedrørende rigtigheden af agenturernes regnskaber, der er baseret på internationale regnskabsstandarder, for at være lav, som det var tilfældet i 2018;

6. bemærker, at Revisionsretten ifølge sin beretning vurderer den samlede risiko vedrørende lovligheden og den formelle rigtighed af de indtægter, der ligger til grund for agenturernes regnskaber, til at være lav i de fleste agenturer og til at være mellemhøj i de agenturer, der er delvist selvfinansierende, og som er omfattet af specifikke forordninger om opkrævning af gebyrer og andre bidrag til indtægtssiden, som det var tilfældet i 2018;

7. bemærker, at Revisionsretten vurderer, at risikoen vedrørende lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for agenturernes regnskaber, samlet set er mellemhøj, men kan variere fra lav til høj for specifikke budgetafsnit; bemærker, at risikoen for afsnit I (Personaleudgifter) generelt er lav, for afsnit II (Administrationsudgifter) betragtes risikoen som mellemhøj, og for afsnit III (Aktionsudgifter) betragtes risikoen for at være lav eller høj, afhængigt af det pågældende agentur og arten af dets aktionsudgifter; påpeger, at høje risici almindeligvis er relateret til udbud og udbetaling af tilskud, der involverer store beløb; bemærker, at Revisionsretten har konstateret, at selv om kontrollen med tilskud generelt er blevet forbedret, er den ikke altid fuldt ud effektiv;

8. noterer sig Revisionsrettens vigtigste observationsområder, som fokuserer på:

   — forvaltningen af offentlige udbud, som fortsat er det mest fejlbehæftede område

   — bedre håndtering fra agenturernes side med hensyn til ansættelsesprocedurer og interessekonflikter for medarbejdere, der forlader et EU-agentur og skifter til den private sektor

   — budgetforvaltningen, hvor Revisionsretten konstaterede flere svagheder;

9. glæder sig over, at Revisionsretten har erklæret, at agenturerne i de fleste tilfælde har truffet korrigerende foranstaltninger for at imødekomme tidligere års revisionsbemærkninger, og opfordrer RIA-agenturerne til at fortsætte deres bestræbelser på at følge op på Revisionsrettens bemærkninger;

Budgetmæssig og økonomisk forvaltning

10. beklager, at detaljeringsgraden i beretningerne om budgetgennemførelsen for et mindretal af agenturerne afviger fra det, der er tilfældet for flertallet, hvilket viser, at der er behov for klarere og standardiserede retningslinjer for agenturernes budgetrapportering, herunder behovet for, at agenturerne redegør for væsentlige afvigelser fra det oprindelige budget eller stillingsfortegnelserne; fremhæver det presserende behov for, at alle agenturer forbedrer deres planlægningskapacitet; beklager Kommissionens svar på anmodningen om automatisk at forelægge dechargemyndigheden det officielle budget (i forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger) og personaletal (stillingsfortegnelsen med tal for fastansatte, midlertidigt ansatte, kontraktansatte og udstationerede nationale eksperter pr. 31. december i det pågældende år) for de 32 decentrale agenturer, da de nævnte retningslinjer (som i realiteten er skabeloner, der primært giver vejledning om form i stedet for substans) ikke er tilstrækkelige til at adressere forskellene i beregningerne mellem de forskellige beretninger; gentager sin anmodning til Kommissionen om at forelægge dechargemyndigheden de officielle budget- og personaletal for hvert agentur og fremlægge konsoliderede tal for de decentrale agenturer, der er omfattet af Parlamentets dechargeprocedure;

11. mener, at der bør lægges større vægt på relevans og sammenhæng, navnlig med hensyn til overlappende kompetenceområder, i forbindelse med oprettelsen af fremtidige agenturer;

12. mener, at ressourcerne bør fordeles mere fleksibelt på grundlag af behov eller presserende behov;

13. fremhæver, at gennemsigtighed og borgernes bevidsthed om EU-agenturernes eksistens er afgørende for deres demokratiske ansvarlighed; mener, at anvendeligheden og brugbarheden af agenturernes ressourcer og data er af afgørende betydning; opfordrer derfor til, at der foretages en vurdering af, hvordan data og ressourcer på nuværende tidspunkt præsenteres og stilles til rådighed, og af hvor let borgerne kan finde, genkende og bruge dem;

14. udtrykker bekymring over det meget høje niveau af fremførsler i visse agenturer, som kan være tegn på forskellige svagheder, herunder svag budgetplanlægning, hvilket er i strid med budgetprincippet om etårighed;

Performance

15. glæder sig over Kommissionens accept af sidste års dechargehenstilling om videreudvikling og gennemførelse af princippet om resultatbaseret budgettering og de forbedringer, der er foretaget i det samlede programmeringsdokument og de konsoliderede årlige aktivitetsrapporter som følge heraf;

16. ser med tilfredshed på Revisionsrettens offentliggørelse af den første horisontale forvaltningsrevision nogensinde om alle EU-agenturer med titlen »Særberetning nr. 22/2020: EU-agenturernes fremtid: Potentiale for mere fleksibilitet og samarbejde« ([5]);

17. noterer sig Revisionsrettens vigtigste bemærkninger, navnlig det forhold, at agenturerne beskæftiger sig med aktuelle samfundsmæssige emner og har et stort potentiale for fremtidig udvikling samt en høj grad af ekspertise;

18. er enig med Revisionsretten i, at der, selv om agenturerne varetager vigtige opgaver på alle områder af vores dagligdag, er klare vanskeligheder med at opbygge tillid til borgerne; fremhæver i denne forbindelse spørgsmålet om ansvarlighed, gennemsigtighed og endog effektivitet, foruden manglende offentlig bevidsthed, eftersom agenturerne fortsat i vid udstrækning er ukendte for borgerne, og eftersom det kun er negative hændelser, der bringes i medierne;

19. påskønner og tilskynder til et stadig tættere samarbejde mellem de agenturer, der arbejder på området for beskæftigelse, sociale anliggender og inklusion, med henblik på at forbedre synergierne, sikre yderligere komplementaritet og deling af ressourcer; understreger vigtigheden og merværdien af hvert enkelt agentur inden for deres respektive ekspertiseområder samt deres autonomi; anerkender, at de fire agenturer har afholdt fællesmøder med henblik på specifikt at tilpasse deres metodologier for så vidt angår deres resultatindikatorer som opfølgning på Kommissionens henstilling fra 2019, der er baseret på evalueringen af de fire agenturer i 2017 (henstilling nr. 5 i SWD (2019)0159);

20. fremhæver konklusionen i Revisionsrettens særberetning »EU-agenturernes fremtid« om, at der ikke findes mange oplysninger om EU-agenturernes performance; opfordrer indtrængende agenturerne til at styrke ansvarligheden med hensyn til performance; forventer, at alle EU-agenturer samarbejder så optimalt som muligt med Kommissionen og Revisionsretten om tilvejebringelse af performanceoplysninger;

21. noterer sig, at Revisionsretten i sin beretning »EU-agenturernes fremtid« konstaterede, at agenturerne måler performance ved hjælp af centrale resultatindikatorer, og at Kommissionen i 2015 udstedte retningslinjer om centrale resultatindikatorer for agenturernes direktører; noterer sig med beklagelse, at de indikatorer, der anvendes i praksis, primært vedrører gennemførelsen af et agenturs årlige arbejdsprogram og budget og forvaltning af menneskelige ressourcer, og at de normalt ikke gør det muligt at foretage en samlet performancevurdering af agenturets resultater eller dets effektivitet og produktivitet i forbindelse med opfyldelsen af dets mandat; opfordrer agenturerne til at samarbejde om at forbedre anvendelsen af centrale resultatindikatorer med henblik på at sikre et stærkere fokus på performance i dechargeproceduren ud over overholdelse; opfordrer agenturerne til fortsat at udvikle indikatorer, som gør det muligt at måle deres bidrag til gennemførelsen af Unionens politikker; opfordrer indtrængende agenturerne til regelmæssigt at revidere og ajourføre disse indikatorer; opfordrer Kommissionen til at vedtage et centraliseret sæt retningslinjer for rapportering og fastsættelse af centrale resultatindikatorer for at sikre en korrekt måling af agenturernes performance;

22. bemærker, at Revisionsretten, samtidig med at den forsøger at fastsætte de betingelser, der er nødvendige for, at agenturerne kan nå deres mål, fremhæver behovet for mere finansiel og politisk fleksibilitet samt en mere strukturel og sammenhængende forvaltningsmodel, hvor performanceoplysninger fokuserer på output snarere end på deres bidrag til politikgennemførelsen;

([5]) EUT C 358 af 26.10.2020, s. 6.

23. minder om, at ifølge den fælles tilgang bør hvert EU-agentur evalueres hvert femte år, at Kommissionen bør være ansvarlig for tilrettelæggelsen af evalueringen, og at udløbsklausulen bør anvendes for hver anden evaluering; bemærker med beklagelse, at oprettelsesforordningerne for flere agenturer endnu ikke er blevet tilpasset den fælles tilgang; noterer sig, at Revisionsretten i sin beretning »EU-agenturernes fremtid« konstaterede, at 13 agenturers oprettelsesforordninger blev omarbejdet mellem 2015 og 2019, men at kun fem forslag var ledsaget af en konsekvensanalyse; opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at foretage en uafhængig evaluering af agenturernes performance;

24. mener, at der bør indføres klare regler for udviklingen og afslutningen af agenturernes missioner;

25. mener, at der bør foretages en konsekvensanalyse for hvert agentur, og at der systematisk bør tilføjes en revisionsklausul om begrundelsen for agenturets tildelte målsætninger;

26. insisterer på, at overlappende emner og kompetenceområder mellem de forskellige agenturer skal undgås bedre;

27. glæder sig over samarbejdet inden for netværket af RIA-agenturer; opfordrer agenturerne til fortsat at udvikle deres synergier og til at øge samarbejdet og udvekslingen af bedste praksis mellem dem med henblik på at forbedre effektiviteten;

28. opfordrer agenturerne til fortsat at udvikle deres synergier og til at øge samarbejdet og udvekslingen af bedste praksis med andre EU-agenturer med henblik på at forbedre effektiviteten (menneskelige ressourcer, bygningsforvaltning, IT-tjenester og sikkerhed);

29. mener, at det er nødvendigt at styrke agenturernes rolle som ekspertisecentre og netværk;

30. glæder sig over oprettelsen af en taskforce for fælles tjenester under netværket af EU-agenturer (»netværket«) og udviklingen af et strategisk forslag om fælles tjenester og kapaciteter (»Shared services and Capabilities 2.0«) for at tilskynde til og støtte samarbejdet mellem agenturerne; henstiller, at Revisionsrettens anbefalinger i dens beretning »EU-agenturernes fremtid« med hensyn til fleksibel anvendelse af ressourcer (anbefaling 1 og 2) og agenturer som centre for udveksling af ekspertise og netværkssamarbejde (anbefaling 4) integreres i denne proces;

31. påpeger ECDC's gode eksempel med hensyn til samarbejde med andre EU-agenturer, herunder gennem netværket; tilskynder agenturerne til at samarbejde og udveksle bedste praksis, hvor det er muligt, herunder f.eks. om telearbejde;

32. minder om betydningen af at øge digitaliseringen af agenturerne for så vidt angår intern drift og forvaltning, men også med henblik på at fremskynde digitaliseringen af procedurer; understreger nødvendigheden af, at agenturet fortsat er proaktivt i denne henseende med henblik på for enhver pris at undgå en digital kløft mellem agenturerne; henleder imidlertid opmærksomheden på behovet for at træffe alle de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger for at undgå enhver risiko med hensyn til onlinesikkerheden af de behandlede oplysninger;

33. minder om, at den årlige drøftelse i de kompetente udvalg om udkastene til agenturernes årlige arbejdsprogrammer og flerårige strategier bidrager til at sikre, at programmerne og strategierne afspejler de faktiske politiske prioriteringer, navnlig inden for rammerne af gennemførelsen af de principper, som er fastsat i den europæiske søjle for sociale rettigheder; minder om, at agenturerne er de bedst kvalificerede til at vurdere anvendelsen af ressourcer, og at de spiller en afgørende rolle med hensyn til at støtte de helt rigtige bæredygtige projekter i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt; opfordrer Kommissionen til at sikre finansiering til at støtte EU-agenturernes bestræbelser på at sikre den sociale dialog; bemærker, at EU-agenturerne spiller en altafgørende rolle med hensyn til at sikre den sociale dialog med EU-institutionerne;

Personalepolitik

34. bemærker, at de 32 decentrale agenturer i alt beskæftigede 7 880 ansatte, herunder tjenestemænd, midlertidigt ansatte, kontraktansatte og udstationerede nationale eksperter i 2019 (sammenlignet med 7 626 i 2018), hvilket svarer til en markant stigning på 3,33 % i forhold til det foregående år;

35. ser med tilfredshed på de mere detaljerede og strukturerede oplysninger om kønsfordelingen i agenturerne;

36. udtrykker bekymring over, at der i langt de fleste agenturer er en ulige kønsfordeling blandt personalet i den overordnede ledelse; bemærker, at tre agenturer rapporterede, at der i 2019 på det øverste ledelsesniveau var en ligelig kønsfordeling, og at ti agenturer opnåede en god fordeling, men at der ikke var en ligelig kønsfordeling i 16 agenturer (i fire af dem var der kun mandlig repræsentation og i ét af dem kun kvindelig repræsentation); beklager, at ligestilling mellem kønnene er fuldstændig fraværende i strategien for 2021-2027 for netværket; opfordrer agenturerne og netværket til at integrere ligestilling mellem kønnene i deres strategier og til at tilpasse agenturernes ambitioner med Kommissionens mål om at opnå en kønsfordeling på 50 % på alle forvaltningsniveauer inden udgangen af 2024;

37. bemærker endvidere, at der for så vidt angår kønsfordelingen i bestyrelserne i 2019 ikke var noget agentur med en ligelig kønsfordeling, der var en god kønsfordeling i syv agenturer, og der var ingen ligelig kønsfordeling i 14 bestyrelser; anmoder medlemsstaterne og de relevante organisationer, der deltager i bestyrelser, om at tage hensyn til vigtigheden af at sikre en ligelig kønsfordeling, når de indstiller deres medlemmer til et agenturs bestyrelse;

38. bemærker endvidere, at otte agenturer for så vidt angår det samlede personale har en ligelig kønsfordeling, 19 agenturer har en god kønsfordeling, og tre agenturer har ikke en ligelig kønsfordeling; opfordrer agenturerne til fortsat at stræbe efter en god ligevægt mellem kønnene i fremtiden;

39. bemærker med bekymring, at kun 34 % af medlemmerne af alle EU-agenturernes øverste beslutningstagende organer i 2019 var kvinder, og minder om, at der skal sikres en ligelig kønsfordeling inden for Unionens agenturer i overensstemmelse med grundforordningerne om deres oprettelse; anmoder derfor om, at EU-agenturerne indsamler og fremlægger data om kønsfordelingen for alle kategorier af ledende medarbejdere (fra det laveste til det højeste niveau) for at indsamle de grundlæggende data, på grundlag af hvilke EU-agenturerne opfordres til at afhjælpe den skæve kønsfordeling i ledelsen og til at tilstræbe integration af kønsaspektet på alle områder;

40. bemærker, at den geografiske balance blandt personalet i EU-agenturerne ligger en smule tættere på medlemsstaternes befolkning som en procentdel af EU-27 end den geografiske balance blandt Kommissionens personale; bemærker, at otte medlemsstater er underrepræsenterede, sytten medlemsstater er overrepræsenterede, og at der er en tilnærmelsesvis balance for to medlemsstater; beklager, at der på tværs af agenturerne mangler politikker til at forbedre mangfoldigheden blandt personalet; opfordrer agenturerne og netværket til at fremlægge planer for at nå dette mål;

41. bemærker, at agenturerne rapporterede om gennemsnitligt 8,42 sygedage pr. ansat pr. år; beklager, at der på nuværende tidspunkt ikke er nogen pålidelige data til rådighed til at give et overblik over sygefravær forårsaget af udbrændthed, hovedsagelig fordi flere agenturer rapporterede, at de ikke kunne give de relevante oplysninger på grund af den lægelige tavshedspligt;

42. bemærker, at agenturerne efter anmodning fra dechargemyndigheden rapporterede om antallet af personalenedskæringer, som de havde foretaget fra 2013 til 2019, og om, hvorvidt nedskæringerne i fastansatte og midlertidigt ansatte blev kompenseret ved ansættelse af flere kontraktansatte og mere eksternt personale; bemærker, at agenturerne rapporterede om i alt 447 personalenedskæringer i den pågældende periode; bemærker, at agenturerne også rapporterede, at 266 stillinger til midlertidigt ansatte blev tilføjet i samme periode, hvilket resulterede i en nettoreduktion på 181 stillinger; bemærker endvidere, at stillingsfortegnelserne for alle agenturer i samme periode viste en reduktion på 32 stillinger til fastansatte og oprettelsen af 845 stillinger til midlertidigt ansatte, hvilket resulterede i en nettooprettelse af 813 stillinger;

43. understreger, at udskiftningen af personalet i EU-agenturerne har betydelige indvirkninger, og opfordrer til, at der gennemføres menneskelige og sociale politikker for at afhjælpe dette;

44. bemærker med beklagelse, at nogle af agenturerne står over for en udfordring med utilstrækkeligt personale, navnlig når nye opgaver tildeles uden, at der er personale, der matcher deres gennemførelse, og at dechargemyndigheden er særlig bekymret over de vanskeligheder, som visse agenturer oplever med at ansætte kvalificeret personale i bestemte lønklasser, hvilket er til hinder for agenturernes overordnede resultater og nødvendiggør, at der ansættes eksterne aktører; bemærker i denne forbindelse Revisionsrettens anbefaling 1 og 2 i dens beretning »EU-agenturernes fremtid«, for så vidt angår det øgede behov for fleksibilitet, og opfordrer netværket og Kommissionen til at samarbejde om gennemførelsen af disse anbefalinger; bemærker endvidere i denne forbindelse, at Revisionsrettens særberetning om Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO) (særberetning nr. 23/2020) fremhæver, at den nuværende udvælgelsesproces nødvendiggør, at EU-institutionerne finder mere fleksible udvælgelsesprocedurer for at opfylde deres umiddelbare ansættelsesbehov; fremhæver EU-institutionernes behov for mere specialiseret personale, hvilket for agenturernes vedkommende er afgørende i betragtning af deres specifikke mandater; opfordrer Kommissionen, og navnlig EPSO, til at bistå agenturerne bedre i denne henseende og til at tilpasse sine ansættelsespolitikker på en måde, der kan tiltrække de bedst kvalificerede og mere specialiserede medarbejdere; anmoder Kommissionen og EPSO om at udvise en vis fleksibilitet i tilpasningen af ansættelsestilbuddene til de specifikke forhold for at sikre en effektiv ansættelse; fremhæver betydningen af at forbedre Unionens udvælgelsesprocedurer og af at gøre jobbene mere attraktive; understreger, at underbemanding af agenturerne udgør en alvorlig risiko for, at dette har en negativ indvirkning på performance og på personalets trivsel og personaleomsætningen;

45. bemærker, at agenturerne rapporterede om i alt seks tidligere medlemmer af Europa-Parlamentet (MEP'er), tidligere kommissærer eller tidligere højtstående tjenestemænd, der udførte lønnet arbejde for et agentur, og at det vedrørte fire tidligere medlemmer af Europa-Parlamentet, en tidligere kommissær og en tidligere højtstående embedsmand; bemærker, at disse personer modtog godtgørelser og refusion for afholdte udgifter;

46. understreger vigtigheden af at have en politik for personalets trivsel; understreger, at agenturerne bør sørge for ordentlige arbejdsvilkår af høj kvalitet for alle medarbejdere;

47. tilskynder agenturerne til at stræbe efter at udvikle en langsigtet politisk ramme for menneskelige ressourcer, som adresserer balancen mellem arbejdsliv og privatliv, livslang vejledning og karriereudvikling, kønsbalance, telearbejde, geografisk balance samt ansættelse og integration af personer med handicap;

48. beklager, at nogle medlemsstater har anmodet om og opnået at få et agentur placeret på deres territorium, uden at der er blevet stillet faciliteter til rådighed til etablering heraf, og uden at der er truffet foranstaltninger for at gøre det lettere at ansætte medarbejdere;

49. er bekymret over størrelsen af nogle agenturers bestyrelser, som Revisionsretten har anset for at være for store, og som derfor gør det vanskeligt at træffe beslutninger, og som medfører betydelige administrative omkostninger;

50. bemærker, at Revisionsretten konstaterede svagheder i agenturernes ansættelsesprocedurer for så vidt angår håndteringen af potentielle interessekonflikter (ét agentur), anvendelsen af princippet om ligebehandling eller gennemsigtighed (tre agenturer) og opretholdelsen af et korrekt revisionsspor for proceduren (ét agentur); beklager, at der var tilfælde (i mindst tre agenturer), hvor panelmedlemmer befandt sig i en betydelig interessekonflikt i forbindelse med den igangværende udvælgelsesprocedure; understreger, at uanmeldte interessekonflikter kan være til hinder for udvælgelsesprocedurer og medføre betydelige forsinkelser og tab af midler samt skade på agenturernes omdømme;

51. bemærker, at Ombudsmanden fandt to tilfælde af fejl eller forsømmelser i sag 2168/2019/KR om Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds beslutning om at godkende anmodningen fra sin administrerende direktør om at blive administrerende direktør for en finanslobbygruppe; glæder sig over Ombudsmandens henstillinger i denne sag, navnlig henstillingen om at gøre brug af muligheden for at forbyde ledende medarbejdere at tiltræde visse stillinger efter udløbet af deres mandatperiode, hvor det er nødvendigt, om at fastsætte kriterier for, hvornår sådanne skift vil blive forbudt i fremtiden, og om at etablere interne procedurer med henblik på at inddrage adgang til fortrolige oplysninger med øjeblikkelig virkning i tilfælde, hvor ansatte skifter job; opfordrer alle agenturer til at prioritere gennemførelsen af disse henstillinger;

52. udtrykker bekymring over, at nogle agenturer i høj grad og over længere tid har været afhængige af vikarer; beklager, at vikarer i nogle tilfælde fik mindre løn end agenturmedarbejdere ansat i samme stilling; bemærker med bekymring, at der blev konstateret overholdelsesproblemer i forbindelse med udbud og underskrivelse af kontrakter og rammeaftaler om ansættelse af vikarer; opfordrer agenturerne til omhyggeligt at overholde forretningsordenen; gentager sin opfordring til at forbedre planlægningsforanstaltningerne og udvælgelsesprocedurerne i alle agenturerne;

53. anerkender de skridt, som agenturerne har taget i retning af at skabe et miljø uden chikane såsom den supplerende uddannelse af personale og ledelse samt indførelsen af fortrolige rådgivere; opfordrer de agenturer, der endnu ikke har taget sådanne skridt, til at gøre dette og opfordrer de agenturer, der har modtaget klager om chikane, til at prioritere behandlingen af disse;

54. tilskynder EU-agenturerne til at overveje at vedtage en strategi for grundlæggende rettigheder, herunder en henvisning til grundlæggende rettigheder i en adfærdskodeks, der kan fastsætte personalets pligter og uddannelse, etablere mekanismer, der sikrer, at eventuelle krænkelser af de grundlæggende rettigheder afdækkes og indberettes, og at det pågældende agenturs vigtigste organer hurtigt gøres opmærksom på risikoen for sådanne krænkelser, når det er relevant, oprette en stilling som ansvarlig for grundlæggende rettigheder, der rapporterer direkte til bestyrelsen for at sikre en vis grad af uafhængighed over for det øvrige personale, for at sikre, at trusler mod de grundlæggende rettigheder straks imødegås, og at politikken for grundlæggende rettigheder i organisationen opgraderes løbende, udvikle en regelmæssig dialog med civilsamfundsorganisationer og relevante internationale organisationer om spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder og gøre overholdelsen af de grundlæggende rettigheder til et centralt element inden for rammerne af det berørte agenturs samarbejde med eksterne aktører, herunder navnlig medlemmer af de nationale forvaltninger, som de interagerer med på operationelt plan;

Udbud

55. bemærker med bekymring, at Revisionsretten fremsatte 82 bemærkninger vedrørende områder, hvor der er behov for forbedringer i 29 agenturer; bemærker, at de fleste af disse bemærkninger vedrører mangler i procedurerne for offentlige udbud, og at dette også var tilfældet i 2018; bemærker, at disse mangler hovedsagelig vedrører forsvarlig økonomisk forvaltning og formel rigtighed; opfordrer indtrængende agenturerne til at gennemføre anbefalinger og afhjælpe mangler; gentager sin opfordring til Kommissionen om at forbedre sine bestræbelser på at gennemføre klare og ensartede budgetforanstaltninger og -procedurer i agenturerne med sigte på at tackle de konstaterede problemer, der gentager sig i de fleste agenturer;

56. understreger, at forvaltningen af offentlige udbud fortsat er det mest fejlbehæftede område i forbindelse med alle Unionens decentrale agenturer; opfordrer derfor de berørte RIA-agenturer, dvs. Europol og Cepol, til at forbedre deres offentlige udbudsprocedurer med henblik på at sikre fuld overholdelse af de gældende regler og som et resultat heraf opnå den passende balance mellem de tre søjler for bæredygtig udvikling — den økonomiske, den sociale og den miljømæssige — samtidig med at de overholder principperne om gennemsigtighed, proportionalitet, ligebehandling og ikkeforskelsbehandling, og opfordrer eu-LISA til at forbedre sin ansættelsesprocedure; minder om, at offentlige udbud udgør en milepæl i opnåelsen af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og dens verdensmål for bæredygtig udvikling;

57. bemærker med bekymring, at kun ét EU-agentur, Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret, offentliggør en bæredygtighedsrapport; opfordrer agenturerne til at indføre bæredygtighedsrapportering, til at tilpasse deres rapportering til OECD's arbejde med offentlige udbud og ansvarlig forretningsadfærd og den kommende EU-lovgivning om virksomheders due diligence, til at styrke deres bestræbelser på at vedtage digitaliserede driftsløsninger og til at sikre en hurtig gennemførelse af den europæiske ordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) som anbefalet af Revisionsretten; opfordrer agenturerne til at tage behørigt hensyn til dets elektricitetskilders energimiks og opfordrer til, at der indkøbes elektricitet, som produceres ved vedvarende energi;

58. glæder sig over EU-agenturernes øgede brug af e-indkøbsværktøjer; bemærker, at de mest almindelige e-PRIOR-moduler, der anvendes af agenturerne, er e-udbud, e-submission og e-fakturering; opfordrer netværket af udbudsansvarlige (NAPO) til at fremskynde leveringen af JRC's værktøj til forvaltning af offentlige udbud (PPMT) til agenturer;

Forebyggelse og håndtering af interessekonflikter samt gennemsigtighed

59. noterer sig med bekymring, at det stadig ikke er alle EU-agenturer, der på deres websteder har offentliggjort CV'erne og interesseerklæringerne for medlemmer af bestyrelser, ledende medarbejdere og udstationerede eksperter; beklager, at visse agenturer stadig offentliggør erklæringer om, at der ikke foreligger interessekonflikter; understreger, at det ikke er op til bestyrelsesmedlemmerne eller lederne selv at erklære, at der ikke foreligger interessekonflikter; gentager sin opfordring til, at der indføres en fælles model for interesseerklæringer, der anvendes af alle agenturer; understreger betydningen af at styrke de eksisterende regler, forbedre gennemførelsen af dem og tilskynde til homogenisering med henblik på at vurdere eller håndtere interessekonflikter og svingdørssituationer i alle Unionens institutioner, agenturer og andre organer; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at alle udstationerede eksperter offentliggør deres respektive interesseerklæringer og CV'er på de respektive agenturers websteder;

60. opfordrer til, at alle EU-agenturers politikker for beskyttelse af whistleblowere bringes i overensstemmelse med direktiv (EU) 2019/1937 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten;

61. bemærker, at undersøgelsen »Conflicts of Interests and EU Agencies«, som blev offentliggjort i januar 2020, konkluderede, at gennemsigtighed er det vigtigste princip, der bør ligge til grund for agenturernes politikker for at muliggøre effektiv offentlig kontrol; anerkender forskellene mellem agenturerne for så vidt angår risikofaktorer, størrelse og eksternt pres og behovet for at tilpasse politikker vedrørende interessekonflikter til disse forskelle; noterer sig de anbefalinger, der fremsættes i denne undersøgelse, med sigte på at forbedre reglerne for interessekonflikter og opnå større sammenhæng og konsekvens og opfordrer indtrængende agenturerne til at følge op på disse anbefalinger og løbende vurdere og forbedre deres politikker i lyset af de tilfælde af formodede interessekonflikter, der opstod i 2019;

62. bemærker med bekymring, at ikke alle agenturer rapporterer om de møder, som agenturernes medarbejdere har med eksterne interessenter, navnlig ledelsesniveauets møder med organisationer og selvstændige; opfordrer agenturerne til at aflægge rapport om møderne og til at gøre dem tilgængelige på agenturernes websted med henblik på at øge gennemsigtigheden af deres aktiviteter;

63. opfordrer alle agenturer til at deltage i den interinstitutionelle aftale om åbenhedsregistret for interesserepræsentanter, som i øjeblikket er genstand for forhandlinger mellem Kommissionen, Rådet og Parlamentet;

64. opfordrer indtrængende alle RIA-agenturer til at træffe foranstaltninger for at sikre fuld overholdelse af Unionens gennemsigtighedsregler samt af de grundlæggende rettigheder og databeskyttelsesstandarder; opfordrer dem til at overholde de finansielle bestemmelser og høje standarder for forvaltning;

Intern kontrol

65. anerkender Revisionsrettens bemærkning om, at agenturer ved anvendelsen af interinstitutionelle kontrakter fortsat er ansvarlige for anvendelsen af principperne for offentlige indkøb i forbindelse med deres specifikke køb, og understreger, at agenturernes interne kontrol skal sikre, at disse principper overholdes;

66. bemærker, at de fleste agenturer ved udgangen af 2019 rapporterede, at de havde gennemført den reviderede ramme for intern kontrol, og at de havde foretaget en årlig vurdering; opfordrer indtrængende til, at alle agenturer vedtager og gennemfører den interne kontrolramme med henblik på at bringe deres interne kontrol i overensstemmelse med bedste internationale praksis og sikre, at den interne kontrol effektivt og produktivt støtter beslutningsprocessen; beklager, at IAS i 2019 ikke gennemførte nogen revisionsprocedure i visse agenturer;

67. bemærker, at det fremgår af Revisionsrettens beretning for så vidt angår opfølgningen på tidligere års bemærkninger, at der i 2019 blev afsluttet 98 bemærkninger, at 71 bemærkninger stadig var i gang med blive gennemført, og at 16 bemærkninger ikke blev anset for at være underlagt agenturernes kontrol (alene), hvilket betyder, at Den Europæiske Unions Domstol, Kommissionen eller medlemsstaterne skal træffe vigtige beslutninger vedrørende disse 16 bemærkninger; opfordrer agenturerne til omhyggeligt at gennemføre bemærkningerne og yderligere forbedre deres interne kontrolrammer;

Øvrige bemærkninger

68. noterer sig på baggrund af Revisionsrettens beretning, at de agenturer, der tidligere havde base i London (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA)), blev flyttet væk fra Det Forenede Kongerige i 2019, og at der i deres regnskaber er hensat midler til de dermed forbundne flytteomkostninger; bemærker endvidere i EMA's tilfælde, at Revisionsretten henviste til den aftale, der blev indgået i juli 2019 med udlejeren om at fremleje de tidligere kontorlokaler på vilkår, der er i overensstemmelse med hovedlejekontrakten, samtidig med at EMA fortsat kan holdes ansvarligt for det samlede resterende beløb, der skal betales i henhold til den oprindelige lejekontrakt;

69. påpeger, at der er behov for en kompleks tilgang for at gøre EU-agenturernes hjemmesider tilgængelige for personer med alle slags handicap som fastsat i direktiv (EU) 2016/2102, herunder adgang til de nationale tegnsprog; foreslår, at organisationer, der repræsenterer personer med handicap, inddrages i denne proces;

70. bemærker, at agenturerne rapporterede, at de lagde behørig vægt på cybersikkerhedsbeskyttelse, og at de mest almindelige foranstaltninger var en serviceleveranceaftale indgået mellem agenturet og Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Informationsteknologi (og dets EU-IT-Beredskabsenhed/CERT-EU) og brugen af ARES som et system til elektronisk dokument- og registerforvaltning; bemærker endvidere, at 77 % af agenturerne rapporterede, at de havde indført en cybersikkerhedspolitik, mens de resterende agenturer rapporterede, at de befandt sig på forskellige stadier i udviklingen af en sådan politik;

71. minder om, at agenturerne blev oprettet, efterhånden som særlige behov opstod, og at der blev oprettet et betydeligt antal agenturer som reaktion på visse kriser; er enig i Revisionsrettens holdning i dens beretning »EU-agenturernes fremtid« om, at et agenturs rolle skal revurderes på forskellige stadier af dets operationelle periode med sigte på at kontrollere, om et agentur stadig er relevant, og om dets foranstaltninger er i overensstemmelse med andre agenturer og deres partnergeneraldirektorater;

72. fremhæver de risici, der er ved at anvende eksterne IT-konsulenter og outsource forvaltningen af budget- eller personalerelaterede processer;

73. mener, at oprettelsen og driften af agenturer bør være fleksibel for at bidrage til gennemførelsen af Unionens politik og for at styrke det europæiske samarbejde; anerkender i denne forbindelse Revisionsrettens synspunkt i dens beretning »EU-agenturernes fremtid« om, at agenturernes struktur og drift ikke er tilstrækkelig fleksibel, og at potentialet for, at de kan samarbejde om fælles politiske målsætninger i borgerenes interesse, kan udnyttes yderligere;

74. minder om den generelle manglende bevidsthed blandt de europæiske borgere om agenturernes eksistens, selv i det land, hvor agenturerne er placeret, og minder også om det faktum, at borgerne kun modtager få oplysninger om fordelene ved agenturerne; opfordrer agenturerne til i denne forbindelse fortsat at udvikle deres kommunikationsstrategier og til at øge deres tilstedeværelse i medierne og på de sociale medier med sigte på at øge bevidstheden om deres arbejde, forskning og aktiviteter i den brede offentlighed;

75. noterer sig, at Revisionsretten ikke reviderede Den Europæiske Anklagemyndigheds (EPPO's) regnskaber for 2019, eftersom EU-organet endnu ikke var finansielt uafhængigt;

76. bemærker de iboende vanskeligheder, som agenturerne står over for, når de skal indsende deres samlede programmeringsdokument, samtidig med at de to lovgivere stadig forhandler om de relevante retlige instrumenter, hvilket fører til en utilfredsstillende situation, hvor der stilles budgetposter til rådighed, inden de tilsvarende retlige instrumenter er blevet vedtaget; opfordrer Kommissionen til at forbedre sin kommunikation med agenturerne for bedre at strømline de forventede tidsfrister for vedtagelse af lovgivning og tilsvarende budgetposter; noterer sig Revisionsrettens anbefaling om, at Kommissionen og agenturerne bør tildele ressourcer på en mere fleksibel måde, samtidig med at vigtigheden af behørig rapportering, gennemsigtighed og revision understreges;

77. minder om, at Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed (ELA) blev oprettet i marts 2018 og indledte sin virksomhed i oktober 2019; fremhæver vigtigheden af uden unødig forsinkelse at gøre ELA fuld operationel med henblik på at forbedre anvendelsen og håndhævelsen af EU-lovgivningen med hensyn til arbejdskraftmobilitet og koordinering af de sociale sikringsordninger og dermed sikre fair mobilitet og effektiv håndhævelse af arbejdstagernes rettigheder på tværs af grænserne; understreger nødvendigheden af at sikre tilstrækkelige finansielle ressourcer i denne henseende;

78. påpeger, at Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed vil bidrage til at sikre, at EU's regler om arbejdskraftmobilitet og koordinering af de sociale sikringsordninger håndhæves effektivt og retfærdigt, vil hjælpe de nationale myndigheder med at samarbejde om at håndhæve disse regler og gøre det lettere for borgere og virksomheder at drage fordel af det indre marked; mener, at de fire agenturer (Eurofound, Cedefop, ETF og EU-OSHA) med fordel kan støtte og bidrage til ELA's arbejde, til trods for at de overvejende er forskningsorienterede;

79. pålægger sin formand at sende denne beslutning til de agenturer, der er underlagt denne dechargeprocedure, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* (L-udgaven).